

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Františka Moznera, v trestnej veci obvineného M. Ž. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 144 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 15. decembra 2016 v Bratislave, o sťažnosti obvineného Š. R. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 7. decembra 2016, sp. zn. 4Tp/12/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Š. R.
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej protizločineckej jednotky, Expozitúry Západ v Nitre, sp. zn. ČVS: PPZ-658/NKA-PZ-ZA-2016 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie M. Z. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a Š. R. pre zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinený M. Ž. približne okolo 19. augusta 2016 v presne nezistenom čase v obci Č. H. č. X.v mieste svojho bydliska požiadal Š. R. o zavraždenie poškodeného D. P., zadovážil pre neho samopal vzor 58 a strelivo a dňa 26. augusta 2016 v skorých ranných hodinách M. Ž.

odviezol na svojom motorovom vozidle Š. R. k penziónu A. v N., z terasy ktorého Š. R. uvedeného dňa s uvedenou zbraňou vystrelil na poškodeného D. P., ktorý vystúpil z motorového vozidla a prechádzal do penziónu, zasiahol ho do oblasti hrudníka, čím mu spôsobil priestrel hrudníka a v dôsledku neho úrazovo-krvácavý šok, masívne zakrvácame dutiny hrudnej, ktorým zraneniam na mieste podľahol.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 4Tp/12/2016, zo dňa 31. augusta 2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tost 33/2016, zo dňa 14. septembra 2016 bol obvinený Š. R. na základe § 72 ods. 2 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vzatý do väzby, ktorá začala plynúť dňa 28. augusta 2016 a vykonáva sa v ÚVV Nitra.

Dňa 30. novembra 2016 bola Špecializovaného trestného súdu doručená žiadosť obvineného Š. R. o prepustenie z väzby, ktorú odôvodnil tým, že dôvody väzby pominuli, nakoľko v prílohe predložil prehlásenie svojej sestry A. D. o tom, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu umožní obvinenému Š. R. prechodný pobyt v mieste bydliska v byte na adrese N., N. X.. Podľa názoru obvineného tak pominuli dôvody väzby a žiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky žiadosti nevyhovel a uviedol že, podľa jeho názoru sa jedná o účelové prehlásenie a ak by aj bolo myslené vážne, existuje dôvodná pochybnosť, že by sa obvinený vzhľadom na doterajší spôsob života bol ochotný alebo vedel zdržiavať v mieste bydliska spolu so sestrou. Obvinený je dlhodobo asi 20 rokov osoba bez majetku, životne závislý od Ž..

Napadnutým uznesením potom Špecializovaný trestný súd (ďalej len ŠTS) rozhodol takto:

I. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku súd žiadosť obvineného Š. R., nar. X. v N., trvale bytom v N., P. č.X., prechodne bytom Č. H. č.X., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra, o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku súd dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným Š. R. neuložil.

Uznesenie odôvodnil ŠTS tým, že vo veci sa vykonávajú úkony trestného konania, pričom ukončeniu vyšetrovania bráni tá skutočnosť, že neboli doposiaľ vyšetrovateľovi predložené znalecké posudky a skompletizované záznamy o telekomunikačnej činnosti, iné skutočnosti brániace ukončeniu vyšetrovania uvedené neboli.

Pri skúmaní dôvodov väzby podľa § 79 ods. 2 Tr. por. sa sústredil na to, či dôvod väzby obvineného Š. R. v súčasnom štádiu trestného stíhania naďalej trvá podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., alebo či došlo k jeho zániku ako tvrdil obvinený.

K tomu ŠTS uviedol, že samotná skutočnosť, že bolo predložené vyhlásenie sestry obvineného, že bude u nej bývať, nie je podľa názoru sudcu pre prípravné konanie, vzhľadom na doterajší spôsob života obvineného a charakter a spôsob jeho prežívania dostatočným podkladom na prijatie záveru, že dôvody väzby pominuli a že obvinený bude mať stále bydlisko. Je potrebné uviesť, že z vyjadrenia obvineného je zrejmé, že so sestrou majú dobré vzťahy, napriek tomu, že nemal žiadny majetok a bydlisko, v minulosti u tejto nebýval, ale bol bezdomovcom, resp. prebýval u osoby, spolu s ktorou je dôvodne podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu, pričom od tejto osoby bol aj existenčne závislý. Uvedené skutočnosti sú následným podkladom pre prijatie vyššie uvedeného záveru, že dôvody väzby nepominuli a preto žiadosti obvineného vyhovené nebolo a tento bol ponechaný vo väzbe.

Z dôvodov uvedených už v rozhodnutí o vzatí obvineného do väzby, konkrétne, že vzhľadom na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti, ako aj okolnosti prípadu, dohľad probačného a mediačného úradníka podľa názoru ŠTS nie je spôsobilý nahradiť väzbu obvineného v jej priamom výkone a preto väzba dohľadom nahradená nebola.

Proti tomuto uzneseniu ŠTS podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obvinený, ktorú odôvodnil tým, že sa dobrovoľne rozhodol spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, priznal spáchanie skutku a tento úprimne oľutoval. Garantovaním stáleho pobytu zo strany jeho sestry A. D. na adrese N. 71 v Nitre bola odstránená akákoľvek pochybnosť o jeho dosiahnuteľnosti pre účely trestného konania. Z uvedených dôvodov so zreteľom na predchádzajúce rozhodnutia o jeho väzbe obvinenému Š. R., nie je celkom zrejmé, na základe čoho dospel sudca pre prípravné konanie k záveru, že prehlásenie jeho sestry o možnosti poskytnúť mu bývanie v jej byte, nie je dostatočné pre prijatie záveru, že by dôvody jeho väzby pominuli.

Obvinený Š. R. navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a zistil, že ŠTS rozhodol v súlade so zákonom a stavom veci. Podaná sťažnosť je preto v celom rozsahu nedôvodná.

Obvinený Š. R. je osobou, ktorá sa mala podľa vlastného priznania, ku ktorému však nedošlo ihneď po jeho zadržaní – spontánne, ale až neskôr, dopustiť obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy, za ktorý Trestný zákon stanovuje v § 144 ods. 1 uloženie trestu odňatia slobody vo výmere dvadsať až dvadsaťpäť rokov, čo je nepochybne vysoký trest.

Spôsob spáchania činu, tak ako je dokumentovaný orgánmi činnými v trestnom konaní nasvedčuje chladnokrvnosti objednávateľa i vykonávateľa, napriek tomu, že obvinený Š. R. popisuje svoje postavenie ako značne submisívne k obvinenému M. Ž., ktoré podľa jeho priznania malo napokon viesť k tomu, že na jeho tlak napokon skutok vykonal.

Vzhľadom na spôsob života, ktorý v predchádzajúcich dvadsiatich rokoch života mal viesť obvinený Š. R. – totálna odkázanosť na obvineného M. Ž. bydliskom, stravovaním, príjmami, spôsobom života, je problematické vzhľadom na jeho už nie mladý vek a určité návyky získané v predchádzajúcom živote, je problematické uveriť, že po predložení ponuky na bývanie zo strany svojej sestry A. D. na adrese N. 71 v Nitre, bola odstránená akákoľvek pochybnosť o jeho dosiahnuteľnosti pre účely trestného konania.

Z tohto dôvodu aj najvyšší súd preskúmaním predloženého spisu poukazuje aj na to, že u spoluobvineného M. Ž. je podobná situácia (menený pobyt, resp. nestály pobyt do doby spáchania skutku), a rovnako u neho väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. pretrváva, a to najmä so zreteľom na spojenie „alebo ak mu hrozí vysoký trest“, trvá i u obvineného Š. R. dôvodná obava, že by ušiel alebo sa skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Na tejto skutočnosti nič nemení ani ponuka jeho sestry, pretože osoba obvineného nedáva ani za tejto situácie záruku, že by bola k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní

alebo súdu a keďže väzba nie je trestom, ale zaistovacím úkonom, najvyšší súd rozhodol, že priebeh prípravného konania, počas ktorého bude obvinený i naďalej vo väzbe skôr spĺňa požiadavku urýchleného ukončenia vyšetrovania a neskoršieho zákonného a spravodlivého potrestania páchatel'ov obzvlášť závažných trestných činov, než vytvorenie situácie, v ktorej by pre prípadnú neprítomnosť obvineného nebolo možné trestné konanie ukončiť v primeranej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil aj so záverom Špecializovaného trestného súdu o nenahradení väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka, pretože tento inštitút taktiež pri jeho možnostiach nepovažuje za dostatočný na to, aby do dôsledkov a so zreteľom na osobu obvineného, jeho doterajší spôsob života i spáchaný skutok, zaistil prítomnosť osoby obvineného pre účely orgánov činných v trestnom konaní a súdu v prebiehajúcom trestnom konaní.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. decembra 2016

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová